Zagreb, 10. Augusta 1926.

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
Č 11, št. 25

Dragi Frane!

Tvoje pismo je bilo kao neka elektrizacija.Kao da si mi ošinuo nekim čarobnim prutom,ono što na kraju veliš "Da budem od željeza ".Ne mogu sada da još budem sasma,jer sam se u ovo pet meseci na smrt izmučila.Upravo sam skelet.Ali Tvoje pismo mi je podiglo volju,pa sam,-j ma da sam i ono dopodne užasno plakala,- po podne u nekom očaju i pod Tvojim uplivom pobratime,na jedanput ustala,obukla se i otišla u grad na kliniku , Dr.Lušickom. A i moja posestrima strašno mi je branila da idem,a ipak sam pošla.Idem u Grac 16. Sprovadjati će me Ivanka Klemenčić,koja mi je dosta dobra i par puta mi je pisala, pa ima sada dopust,te ide gore da mi pregledaju glavu.Držim,da je to sve neke vrsti ostataka u nosnim i poočnim šupljinama,koja mi je ostala od infloence.

Ono što pišeš,o mojemu mužu,da će se vratiti,sasma je izključeno i bilo bi samo mučenje.Kod mene je baš obratno.I prvi muž i drugi se zaljubio u mene,jer sam bila više ili nešta interesantna,imala sam mnogo duše i srca,što sve oni nemaju.Prvi je imao razum i cinizam, isvaka kuharica mu je bila dobra, a ovaj drugi isto si je uzeo žensku,koja je ispod mene.

Javiti ću se Vama sputa.Napisala sam oko 20 novela,t.j. diktirala sam ih sada u najdubljem očaju mojoj posestrimi. Šestnajst crtica i novela je već u štampi.Neki plemeniti štampar,ponudio mi se da dade kredita,kako god dugo hoću. To su same ženske stvari,a stom knjigom imati će mislim oko 120 do 160 stranica štnpanih,početi ću izdavati žensku biblioteku,samo mi morate kasnije, takodjer u Sloveniji pomagati sa raspačavanjem.Prva novela u toj zbirci je bez

toga iz Slovenije,ma da je pisana hrvatski.Moja sestra nezna slovenski,inače bi bila ja već i štogod za Sloveniju napisala,samo za sada o tome ćutite duboko i obojica,dok ne bude dotštampana,onda ću poslati ženskome društvu,koliko Minka misli da bi se prodalo.Nešto bi se moglo i u srpskoj koloniji prodati,ako bi se zainterosovala koja srpska gospodja.Napisala sam mnogo, i još mi se hoće napisati 20 knjiga,ali me se mora i poduprijeti.

Sva još drhćem,a li čudnovato ova knjiga,i Vaša pisma i sve što mi se opet u duši dižu nekakove nade,osušilo je donekle moje suze.Dati ću rastavu,nešto će mi morati i on davati za uzdržavanje.Moja posestrima će paziti na moju djecu,jer je jedna sasma ne talentirana,a ja ću pisati i mnogo ću napisati.Pa ću ispuniti onaj svoj ideal,tako plahi,koji se je dignuo u meni,kad sam pročitala prvu knjigu od Pajkove,gdje je bio njezin portret,a ja sam si tako pobožno zaželila,da bi bila i ja spisateljica.I postala sam.Moje želje za stvaranjem su rasle,ali su obojica mojih muževa,to u meni strašno potiskivali.Ako se izlečim,pa ako mi Vi dvoje,osobito Ti Frane,Ti imaš toliko sugestivnaga kad pišeš,ako mi svi moji prijatelji,svuda po cijeloj Jugoslaviji,pa Bože moj valjda ih je toliko,postati ću grand s pisatelji ca.To je sada moja jedina želja.Živjeti još 10 godina i napisati barem 20 - 30 knjiga.

Draga Minka! Zahvaljujem Ti se,neznaš kako duboko za Tvoje milosrdje,jer Ti si žena,pa i ja sam žena,žena sam i to je bilo zlo da sam morala da ljubim,a nesreća moja je bila da ljubim one,koji me nisu potpomogli u ničem duševno.Demetrović je veliki političar,ali je jednostran i nema duše,niti ikakve šire kulture,on je samo političar,pa neka mu bude ako uspije.

Neki veliki mir ulazi u mene,od kad sam se odrekla svega toga tjelesno Imala sam jedanput pobratima,u Hanki je opisan,bio je Srbin,taj mi je jedini govorio osim Tebe Fran,stvarajte,stvarajte.Nešto velikoga stvorite.On me je volio,a

pao je u ratu u jeseni 1914 godine.Taj je bio i pametan i kultúran.Pa ću njega stvoriti svojim idolom,jer Ti minka znaš,da žensko srce ne može da bez idola živi. To sam pisala samo Vama.I u kritici,one knjige,ako se meni ikad prije štagod dogodi,da umrem, ne piši personalno. Moja će ti posestrima,poslati ono što hoću,da se jedanput o meni mrtvoj napiše.Što sam i sada napisala iz ove knjige izostavljam što je previše personalno.

Mnogo ste mi pomogli,ali i Dr.Kramaru se zahvalite u moje ime.Ja sam na pola slepa pisala ono dvoje feutona,što su izašli.Dali su mi malo vjere u sebe,jer treba da znate,da i prvi muž i drugi muž ,jesu užasno u meni satirali vjeru u samu sebe.Vi dva, i moja posestrima,pa još par ljudi i možda ću još poživjeti,da svršim svoje ideale.

Frane! Imam lijepu aktovku o Nazoru i Ujeviću i o crvenom križu.Moja će posestrima to da ottipka,pa možda bi se moglo to dati u Ljubljanu.Ovdje me odviše mrze.Bila sam mojemu mužu blitzableiter dok je bio namjesnik,Mene su napadali mesto njega,a on je šutio.Menes u Frankovci,osobito Hrvati gonili kao divlju zvjer a on je šutio,a ja sam,kod prevrata njega tako junački branila i od branila.Ćućeš sve jedanput.

A sad sBogom dobri moji!

Zofka

10. avg. 26

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA 1





10/VIII.26

Gospodin i gospodja

Ad Ms 113, Č 11, št. 25

F R A N I M I N K A G O V E K A R

spisatelji i t.d.

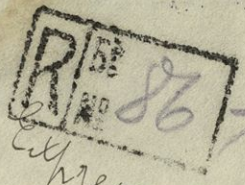
načsavjetnik na magistratu

77

~~LJUBLJANA~~

~~666~~

~~Rimska cesta 10~~



Exprès



Hrvatsko

Lvg. Škofja Loka

Julka Božičković

Zagreb, Pantovčak 1 S

Zagreb 10. avg. 26





